

۳۴۳

اَنْزَهَنَا سَقْسَحُ وَنَدَ بِوَنْدَ وَمَابِلَ وَسَابِلَ جَانَلَ اَنْشَ
بِنْجَمِنْ سَقْسَحُ وَنَدَ وَنَمَ مَابِلَ وَسَابِلَ وَهَجِنْ قَاسَ كَنْ دَرَانَشَ
اَنْبَادَ وَابَ وَحَالَتَ بِعَيْنَ ۱۲ درِسَحُ وَنَدَ بِوَنْدَ وَمَابِلَ وَسَابِلَ
سَابِلَ وَابِنَ هَبَتْ بِهِجَنَهَ وَدَرَكَونَ حَلَابَتْ نَفَاطَ بِشَنُوكَه اَنْشَرَ
دَرَكَنَ حَسَدَ وَنَدَ بِوَدَ وَدَرَكَنَ بَادَ مَابِلَ وَدَرَكَنَ اَبَ سَابِلَ وَدَرَكَنَ
نَحَالَكَ وَنَدَ الْوَنَدَ بَاشَدَ وَدَرَكَارَهَا نَابَتْ وَبَسَدَ بَدَهَ اَسَتَ وَ
نَفَطَرَ بَادَ دَرَكَنَ حَسَدَ وَنَدَ بِوَدَ وَدَرَكَنَ اَبَ مَابِلَ وَنَدَ وَدَرَكَنَ
نَفَطَلَكَ بَابِلَ وَنَدَ وَدَرَكَنَ اَنْشَ وَنَدَ الْوَنَدَ بِوَدَ وَنَفَطَ اَبَ دَرَكَنَ
حَسَدَ وَنَدَ وَدَرَكَنَ حَالَكَ مَابِلَ وَنَدَ وَدَرَكَنَ اَنْشَ سَابِلَ وَنَدَ وَدَدَ
دَرَكَنَ بَادَ وَنَدَ الْوَنَدَ بِوَدَ وَنَفَطَ حَالَكَ دَرَكَنَ حَسَدَ وَنَدَ بِوَدَ وَدَرَكَنَ
اَنْشَ مَابِلَ وَنَدَ وَدَرَكَنَ بَادَ بَابِلَ وَنَدَ وَدَرَكَنَ اَبَ وَنَدَ الْوَنَدَ
بِوَدَ بِسَمَانَ اَنْشَ وَابَ دَشَمَنَ وَبَادَ وَحَالَكَ دَشَمَنَ بَاشَدَ وَانْشَ
وَبَادَ دَوَسَتَيَ وَابَ وَحَالَكَ دَوَسَتَيَ بِهِجَنَهَ فَهِنَّا سَعَى بِهِجَنَهَ
فَابِدَ اَذَانَ مَقْدَمَاتَ اَنْتَ كَهِجَنَ اَرَكَنَ مِنَانَ نَفَطَ بِشَكَلَيَ
نَفَهَيَ شَوَدَ نَظَرَ كَنَدَ اَكَرَانَ نَفَطَهَ دَرَنَ حَسَدَ اَسَتَ دَلَيلَ سَعَادَتَ

ان هم دیج حلالت باشد و از حال بر سد و در مایل تو سکه در
امور و از مسقبل بر سد و در زایل دلیل ضعف و از ماضی بر سد
ونکته دیگر آنکه در مرکز از نقطه نظر کند اگر نقطه بین موجه
است دلیل حصول وقت از مطلوب بود و اگر نقطه اوج
بود وقت مال بود و از سبب مال مقصود بحصول رسد و اگر
موجود بود بمعاونت منسوبات خانه از هم بسامان شد
و اگر نقطه موجود بود از منسوبات چهارم حکم کنند تا از خانه
که و جمع نقاط باین قیاس باید کرد و اگر از نقاط موجود بود و صدر
موجود بود از منسوبات اخانه اصداد صرر و منادر ساند و
هچین در مرکز دوسان نقاط و دشمنان نقاط ملاحظه باید
موجود و دوست و منسوبات خانه امداد و نفع رسدا و از شئین
بعکس نیک در راب فایده دوست در دوستی و دشمنی خاص بی
باشد و خاص لخاص بی باشد و عام بی باشد اما عام است که
ظاهر است که هر ایش دوست باشد است و هر ایش دوست
خاک و هر خاک را ایش باشد است و هر ایش را دشمن ایش داین معا

عام اشت و دوستی و دشمنی خاص ان بود که انت اول دوست
باد اول باشد و انت باید دوست بود تا خواه و اب و خاک
بنزیر بقياس و دوست خاص للخاص ان بود که هر انت ادوت
بادی بود که بجای نسکین بعد از بود مثلاً انت که انت شمع
است و دوست خاص بادع است که خاص للخاص بزهت
که بجای نسکین بعد از فرست و بـ انت دارم و دوست
خاص للخاص او باد است که باد است و دوست خاص
الخاص او باد است که بعد از دوست و همین باد و اب
در دوستی و دشمنی قیاس فرمای که این معنی اصلیت از اصول
این علم الکون باید دید که اگر ان انت انت انتی باشد دوستی از
مردم بزرگ مثل بادشاه و سلطان باشد اگر ان انت انت انتی
بادی بود از مردم اکابر قمع رسد و اگر ان انت ابی بود صدم زخم
دشمنی ساخته شود و اگر ان انت خالی بود از مردم متوسط بود و این
جهت انت انتی و باد بادی و اب انتی و خاک بادی و مصل خدا
در جای و بک خواهد امد اصل الکلام و اصل الاحکام و اصل العمل النقا

فی کل الـدـاـبـرـ وـالـبـوـدـتـ هـنـهـ فـقـمـ فـاعـدـهـ دـبـکـرـ مـزـلـصـ الـامـ
مـقاـبـحـ بـداـنـکـهـ اـحـکـامـ اـنـفـاطـ کـنـدـ حـرـابـ اـبـابـ وـاـشـکـالـ کـنـدـ
درـامـهـاتـ بـقـمـ وـنـکـاـهـدـارـ عـيـنـیـ کـلـ اـنـشـ اوـلـ بـخـمـ سـبـدـ وـاـنـشـ
اـنـشـ باـشـدـ وـاـنـشـ دـوـبـمـ بـشـتـمـ سـدـ بـاـدـ اـنـشـ باـشـدـ وـاـنـشـ
بـهـقـمـ سـلـاـبـ اـنـشـ باـشـدـ دـرـ وـاـنـشـ خـاـكـ اـنـشـ باـشـدـ دـرـ
وـبـاـدـ بـادـیـ بـاـدـ دـرـ ۱ـ اـسـتـ وـبـاـقـیـ بـیـقـاسـ مـبـکـنـ وـهـچـکـنـ
باـینـ سـوـشـنـیـ جـلـهـنـدـهـ باـزـ بـدـاـنـکـهـ اـنـشـ اوـلـ وـدـوـمـ کـمـ ۲ـ وـ۳ـ
کـاـسـتـ اـرـاـوـلـ تـاـبـخـمـ هـجـاـکـهـ وـاقـعـ شـونـدـ دـرـ وـنـدـ اـنـدـ وـاـزـعـ تـاـ
هـجـاـکـهـ وـاقـعـ شـونـدـ دـرـ مـاـبـلـ وـنـدـ اـنـدـ وـاـزـ تـاـ ۴ـ هـجـاـکـهـ وـاقـعـ شـونـدـ
حـرـ زـلـبـلـ دـنـ اـمـدـ وـاـنـشـ ۵ـ وـکـمـ ۶ـ وـبـ ۷ـ اـنـدـ اـنـبـخـمـ تـاـنـهـ وـنـدـ
اـنـشـ اـسـتـ وـاـزـ تـاـ ۸ـ مـاـبـلـ وـنـدـ وـاـزـ اـوـلـ تـاـعـ زـلـبـلـ وـنـدـاـسـتـ ۹ـ
بـاـقـیـ بـهـیـنـ قـیـاسـ مـبـرـودـ کـهـ اـصـلـ اـسـتـ فـایـدـ وـبـکـرـ مـرـشـحـ اـرـواـجـ وـ
اـفـرـادـ اـحـالـ اـرـواـجـ جـنـنـ اـسـتـ کـمـ ۱۰ـ اـنـشـ اوـلـ سـرـوجـ اـسـتـ وـبـاـدـ
اوـلـ ۱۱ـ اـسـتـ وـاـبـ اوـلـ ۱۲ـ وـحـاـكـ اوـلـ ۱۳ـ بـهـنـکـنـ سـکـنـ بـاـقـیـ
بـهـیـنـ قـیـاسـ وـبـاـزـ کـهـ هـرـ نـمـهـ فـرـدـیـ رـاـضـدـ رـوـجـیـتـ مـثـالـ اـنـشـ

اول که است صدیق است و بالا اول است صدیق
و اب اول است صدیق و حاکم اول که است صدیق
او و باقی برای بسیار میگیرد سکن بنیاد را باب این فوج
که از افراد حکم ظاهر گند و از آن فوج حکم باطن و فرد روز و زخم
ت و عدد غیری هر فوج است و اعمال زخم بطریق اعمال مردم
است که در و ند حوال و مایل و ند مستقبل و زایل و ند ماضی و ند
دفعه و فرد سامواز نه کند و احکام کوید و بینزیا بد داشت که از این فوج
سرمه نقطع صدیق و حاکم صدیق اش اول که است صدیق
و صدیق باد اول که است صدیق و دو صدیق اول که است صدیق
و صدیق حاکم اول که است صدیق و باقی برای بسیار سکن و قیام
اس است که چون از مرکز میزان نقطه بشکلی منتهی شود نظر گشته
که صدیق او صدیق او یعنی صدیق منتهی در عمل هست یا نه
اگر باشد در آن هم صدیق باشد و اگر موافقان مذکور شده
حسب المدعى بحصول رسید و انتهی اعلام بالصواب و جدول
مراتب و اصداء اینست و السلام

۱	ریشه	عده	نامه اربیل
۲	زدن	عده	اوراده راه
۳	زدن	عده	افراده بخت
۴	زدن	عده	افراده زین
۵	زدن	عده	افراده افراز
۶	زدن	عده	افراده افزار
۷	زدن	عده	افراده آزار
۸	زدن	عده	افراده ازدای
۹	زدن	عده	افراده ازدای
۱۰	زدن	عده	افراده ازدای
۱۱	زدن	عده	افراده ازدای
۱۲	زدن	عده	افراده ازدای
۱۳	زدن	عده	افراده ازدای
۱۴	زدن	عده	افراده ازدای
۱۵	زدن	عده	افراده ازدای
۱۶	زدن	عده	افراده ازدای
۱۷	زدن	عده	افراده ازدای
۱۸	زدن	عده	افراده ازدای
۱۹	زدن	عده	افراده ازدای
۲۰	زدن	عده	افراده ازدای

وجون از واج و افراد معلوم شد این بنی معلوم باید که که اکر صد
 فرد بود دشمن ظاهر بود میباشد فرد بغلن چند روز در روز
 روشان است و اکر صد سوچ بود دشمنان مخفی باشد نیز اکر صد روح
 بغلن بشب دارد و شب همار است و سابل مطلع بود فایده
 در قوت اشکال و ریوزان باید داشت که هر یک از اشکال ۱۰

سکانه را دوقت بود و رای فوت مذکور را اول محسب عاصو جانکه

اتش را بیک وقت بود و با در ساده وقت و اب راسه وقت و خا

چهار وقت و این از مهران بود که هر بیک حوزه را بان وقت برگز

برگز حوزه را ساند و همچین وقت دیگران باشد که از اوقات

مرتبه حواسند و این چنان باشد که اتش اول را بیک وقت باشد

و دوم را دوقت و سیم را سه وقت تا هشتیم که هشت وقت پنده

و همین ترتیب در باد و اب و خاک عمل کند و حوزه ای را که خود

رساند قائل دیگران وقت آن باشد که حوزه ای را که رساند

که بعد از بود پس اکران مرکز و این شکل که نقطه باد منتهی شود

موافق این نقطه بود محسب مرکز یا عناصر و بیل سعادت باشد

و حصول مطلوب و معاونت باقتن از دوستان موافق و مناسب

خانه و این شکل اکران مرکز و شکل و خانه مخالف بود یا بعضی وقت

و بعضی مخالف حکم بران غلط بود فضل بدآنکه عدد مراتع عما

چهار کانه اتش و باد اب و خاک تمام حساب کرد ۴۳۷۳ اشده چهار

عدد مراتب عضر اتش از بیک ناه ۴ عدد مراتب عضر باد اب

و حاکم بر هر یک از بیانات ناهمت با پنطرون که عزوده نشد $\frac{1}{2}$
است انت اول و ۲ و ۳ و مدع و ۴ و ۵ و هر یک عناصر که حساب
عزودیم $\frac{1}{2}$ سد پس می و شش یکصد و چهل و چهار باشد
و قاعده این مراتب اعداد ایش است که چون نقاط از مرکز میزان
با شکلی منتهی شود نظر کند که این شکل چند مرتبه دارد و سایل
بعد در مرتبه این خبر باشد این نوع ضمیر صحیح است مثلاً چنانکه
نقاط از مرکز میزان با شکلی منتهی شود و انت اور مرتبه سیم $\frac{1}{2}$
وباد او مرتبه ۲ و حاکم او مرتبه ۱ جمله سد پس سابل از غایب
بر سد و چون انت فوت داشته باشد سوال از برادران یعنی
خانه ۳ واکر باد نیز قوی و در باد ۲ و انت ۲ جمله باشد از منسوخ
خانه احکام کرد واکر باد یا حاکم تنهای قوی و در سوالات از خانه
بر باشد یا چهارم واکر هر دو قوی بوند سوال از خانه ششم باشد
و این معانی را نیک در باب وباد مال انت است و اب مال
با در حاکم مال اب و انت مال حاکم و در این صورت اب بعج
فرج شش عدد دارد با بیان و ۱ عدد دارد و با بدح پس جزئی از

۳۳
بوره دارد و جمیع اشکال را بابن فانون عمل میکنی و بدآنکه این

میباشد خلاصه است و هشت جلد معاينه است فائد و بکر

در مراتب اشکال و نقاط بدانکه مراتب راجح کند و عدد حانه

بروی اضافه کند و از جمیع بقول بعضی ۱۲ و بعضی ۱۷

اینچه باید صنیر و احکام باشد و در صورت مذکور چون بفتح

منتهی شد عدد عضراوی و عدد حانه اوعیه جمله باضمیر در

باشد بادس و اکر طرح کند باهر و عوچای یکر چون فقط

خاک سر سید او دو بیم خود میخواهد که خاک است الک در

دمل بود فهای او اکر نه بر حانه او باید رفت و صنیر و احکام سیان نمود

و در انش و باد و اب برینقیاس است لزعد بکر چون فقط اثر

حواه در هیزان و حواه در حانه باشد در انش اول انش ع ۱۳ و ۱۴

سر بیلت و کواه اند در احکام و صنیر و باد و بیم و اب و حانه

مثل ذلك ففهم و اکر فقط بیلت منتهی شود از سب انش او

سفر و علم و حساب باید کفت جاکه مرکن ناز او هم است و مرکن هم

اعیه هم است بدایره ایم و از سمعا و عمل بنزیر مسد فهم و اصل هم

فیمت نفاط اشکال مجازی است چنان‌که مرکز این اسن حکم

و ضمیر حرف‌ها است و در اول مترف الهم بدایره ابدج معوده

ایم یعنی در این دایره انس = حکم اول است و انس = حکم

= بزم است انس = حکم بهم خانه است و نار = حکم خانه

و باقی بر این قبایس فصل باید داشت که نفاط امر به مر احکام

باشد که جون نقطه از میزان حرکت کند به هر خانه که منتهی بود حکم

آن نقطه را طلب باید معود کرد حکم نقطه موجود است آن هم

ین شبانی و صورتی دارد و زود بهم مرسد حاصل که حکم در وقت

از او تا دید باید باطن ناظر بود و قوی بود و عدم حکم حکم بعدم

سوالات باشد فهم و حکم عبارت از چهارم آن نقطه است

مثله حکم انس = انس = است که انس چهارم است و باز

= حکم باز است و اب = حکم اب = است و حال = حکم

حال = است فهم و جمع نقاط از چهارم حکم است جانکه

حال = مر حکم خانه است باقی بر این قبایس دیگر هیچ‌انکه

ثبات کارهادر وجود حکم است بطلان کارهادر وجود نقطه

ساقط است و آن در دو دو است که من جمع مهات با اینها است

و وجود با اینها است دیگر صحی اصل طبق ان که کیسه اش اول باشد

اول بود و اینش باد و کیسه اش سه باد و کیسه اش سه باد و هچین

در باد و اب و خاک نوعی نوع سیم دیگر کیسه های اش بادی بود

که هجیبت سکین بعد از بود مثلا شخصی نیست مال کرده باشد نیست

ونقطع اسکل میزان که هست با اینش اول منهی شد با اول را

طلب کند و اینش سه باد طلب کند و اگر نیست حرکت هزده و نیست

با اینش اول منهی شد اول اینش سه مراطب باید عود و اگر نباشد

با اوس اگر در مرکز موافق باشد مطلوب بحصول رسید و اگر نباشد

بعایش باید رفت اگر موافق مطلوب است از عدد و مراجع غیر

از و بکوید نوع چهارم اصل محل انت که اگر نیست سابل از

باشد از اول دیگم و سه بیشتر نیوج و فرد بکر و شکل عام

کن اگر در محل موجود بود و ناظر بطالع باشد جمع مدعای که حاد

بحصول رسید مثلا شخصی سوال کند که میان من و باش شاه بین

سرمه ایست

و ۱۳ شکل حاصل کند که نفس سابل است و اشکل دیگر
نفس سابل است
نفس بادشاه است و هم صرف کند واز
نفس بادشاه است
سعد و شخص داخل و خارج فکار و ناظر
او ۱۴ و ۱۵
و معدهم موجود سخن کوید و اکن از ناخاچ بر سد شکل نفس جود که از او
شیوه دفع و ۱۶ است پرون او ره واز و ۱۷ و ۱۸ دفع و ۱۹ دیگر شکل
پرون او ره واز مصروف هر دو سخن کوید و اکن بر سد مال من بشتر
است یاماں زوجه من از ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ اشکل پرون او ره که بس
دو زایع کیسه سابل است واز و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ شکل دیگر پرون او ره
که بنای کیسه زوجه است و اشکالی که از این موت بدیرهی او ره متلا
در اول باشد نقطه فرج او بکر و در پنجم باشد نقطه زوجه انس
او هم باشد که باشد نقطه و شکل سازه چینی خواه فرد و
خواه زوجه باشد بکر و شکل سازه واز پنجم هر دو سخن باید کفت
بهر نوع این عمل بسیار بسندیده است و نیکوست نقطه مجرم کن سه
این حد عاست و نیکونکاهدار که اصل حکام است و مولف هدایت
بغافته بادنایی که سریوش از طین جواهر بر جا شده بطابان می خاید تا او
و هر زن

وقد رش بدان وارسا هله مخفی تا هدار نایقمه جذابی نعم که فشار کرده
فاید دیگر در طرح والک طرح نقطه بالتق منتهی شود نظر کن در
مراکز انش الکراتش باشد مطلوب بمحصول رسید والک در بیوت ها
نمی باشد از امداد و وسان مطلوب به رسید والک نباشد ماصد
باشد مطلوب بود بلکه موانع باشد نیات در ریاب و دیگر رفاقت
مثل حلات کون باعما انش با اب با خات هر کدام که باشد مثلا
الکراتش انشی باشد از مردم بزرگ نفع رسید والک بادی باشد یعنی
قر و الکابی باشد متوسط انسان والک خاکی باشد ادبی فهم والک سوا
از غایب بود و اسکال امهات اصلی در امهات باشد و شکل هفتم
در امهات تکار نموده باشد غایب رسید بعد مضر و ب ۲۰
و امهات اصلی اینست که اوره ابجد کویند بذریه سکن و بجز
بذریه ابجح اینست و نزد بعضی بذریه مزوح ابن آشت و مطرد
بعل او و فهم الکرسی از جمیت شغل رسید کاراول از خانه پیند که ایند
موحد است از غایب و مال غایب و عربه رسید نیات در ریاب و
بعل او و فهم الکرسی از جمیت شغل رسید کاراول از خانه پیند که ایند

کارهای است و شکلی که در واقع است و کار اینها از خانه
و کار اینها از خانه بقدر سعادت و خوشی و فرجه و ضعفان
شکل حیره هدف افسوس دیگر کمراول تعلق باشید و کار اینها تعلق به
دار و کار تعلق بباب دار و کار تعلق بخانه دار و هر یکی از
نقطه برگزیده باید رسانید و خبر باید داد یعنی کمراول از اول و
عده و عده اخواه زوج و خواه فرج کفرت شکل سازند و از وجود و
عدم قبیل و بدین معنی کویند و کار دویم از عده و عده و شکل میراث
اور دو کار از شکل عده و عده اشکلی بروبن اور دو کار از
نموده و عده بیرون اور دو کار چهارم حیره هند از سعد و خس
و داخل و خارج وجود و عدم آن شکل حیره هد و ملاحظه حیره هد
و ملاحظه آن شکل که از زیج و افراد از این ابره باشند بنامید که اشکال سعد
اند یا خس یا منقلب یا خارج یا نابت یا داخل و مثل و لک و لکیه
بر هر سایه امنیت راه باید براحتی دو از ده خانه قادر و بکاره باشد
جون این شکل که بیرون اور ده باشد در این نظر کنند اگر ان شکل از
عمل موجود بود و در خانه موافق بود و در وقت باشد باید همایل و قدمی

دلیل سعادت آن هم یعنی بروز روزانه از این بافت و اگر در خانه

صد بود باعث این دلیل بود که سایر مرافق کار رفته

نیابند و احتجاج از این هم بخواهند و اگر شاهد آن و معاونان سعد

باشد حکم برخواهد و وضع خواهد کرد که طبق عد دلیل پنج قواعد

از شکل و نقطه مرتبه است و برچهار نوع است لذع اول حر قواعد

عد دیگر داشت که بعد از دفعه ایست بعد از همانی و بعد مکانی

زمانی مثل سین و شهور و اسابع و ایام و بعد مکانی مثل فراسخ و مکان

وزیراع و اصحاب و بد انکه نقاط رمل بزرگان نعل دارند و مثل فلات

و فاعلیت و معمولیت از زیج سهل بگان نعل دارند و مثل عناصر

که قبول از مریکند و منفعل اند و ممندان ولیالی و ظلمت بس هشکل

که هب از زیج و از مریکنی دارند جون در اینجا حلول خواهد مجموع حلا

و افعال مطلوب از و صادر متوجه و صاحب وقت ناوجاهات بشد

مثل در خانه که درین مقام مکن اوست بنا بر هم از دلیل

خانه کامل است بواسطه آنکه فاعلیت و معمولیت دارد و ذی حیث

است چنانکه رفیق او عدوش است و فرزند روح است و زوج جد

مثل در خانه که درین مقام مکن اوست بنا بر هم از دلیل

هم روح است و هم جد بی هر شکلی که محبت روح و جسد در
بیتی از پوت ساکن سود صاحب روح و جسد باشد پس ان شکل
محی است یعنی زنده حاوید است و ان شکل رب الہ مل کویند
پس اگر مطلوب ان شکل در دام م موجود است پس مطلوب و
مقاصد ازان مرتب در ساعت و در روز و هفته و ماه و سال حاصل
است و اگر مطلوب پفاضل است در ساعت یا در روز حاصل
است و اگر فاصله باشد بعد از اذان مانی و بعد از واجح مکانی باشد
متلا در اول و نیم که مطلوب اوست در ۲ باشد پس پفاضل
است متلا که زوج او ده است در ۳ و نیم که فرد او دع است
در پنجم که هر دو هزار بیان نعلق خارند و مذکور فهری اند و فاصل
اند و موشرند و اگر جواهیم که بدانیم که چند روز و یک مطلع می شون
و مطلع معشوق باشد بهینم که شکل اول کدام است و شکل پنجم
کدام و در ما بین ایشان چند نقطه است محبت ان بعد از مانی باشد
میان عاشق و معشوق متلا در اول باشد در پنجم : در اصل
میان و بطیق اقرب ان شکلها اند $\frac{1}{2}$ باید ابعاج

لیس باید دید که از اول ناچشم از این اشکال اقرب با اشکال بعد

کدام موجود است و اشکال بعد مانند و اینها اند

و از افراد اینها که در مانند از اول

ناچشم با خانه مقصود چند شکل قاعع اند از افراد و مرابت فراد

بعد زمانی باشد و از اواج و مرابت از اواج بعد مکانی خواهد بود

و این معنی را در باب که مثل نیکوست و برای عرض حقیقت هر شکل هم

فقط را باید داشت و اینجا باشد که هر شکل با هر بقدر از سکن

خود را از مرکز خود با پهاد خانه که میرود مرتبه روز است که اخاذ شد

واز نیم تا هشت مرتبه هفت است که عشرات باشد و از هشت

خانه نادوارده خانه که میرود مرتبه ماہ باشد که ماه است و از

۱۲ خانه تا ۱۶ خانه مرتبه سال باشد که لوق است و از ازار اواج و جب

و گز و میل و فرسخ حساب است و از افراد ساعات و روز و هفته

و ماه و سال فهم متلازمه کشیدیم از جمله عاب و اینست از اول

نه این شکلها بود

لیس بدانیم که شکل دهم است و به خود

امده و ائش بلت است و ناده است واب و حاکم و دیگر
مرتبه امده است که مرتبه مات باشد پس کوچم که ائش بلت ماه و
بادر ماه واب سه ماه و حاکم ماه جمل ماه باشد و شکل ۱۰
این دایره است و به حوزه امده و هم ۴ ماه باشد و شکل ۱۱
دلپر است و به ۱۶ امده پس ع سال باشد و این شکل ۱۲
است او هم ۱۴ حوزه امده سال باشد و شکل ۱۳ است
۹ حوزه امده پس ۴ ماه باشد اعماله اعماد برآشت شکل ۱۴
در ۱۳ است که بدایر و بزرد صحاب خانه و عدد است و رعلی
ویکر و بنت عزیزی کشیده شد که عند در مانی و مکانی او ظاهر شود
هم بدایر لجد از تابع مذکوره اربع الاحر سنه ۹۹ باشد و مل
شکل ۱۵ است و در ۱۶ مل است و در ۱۷ حوزه موجود است
پس مرتبه در خاد باشد و عدد جماعت ۱۸ است پس ۱۹ روز باشد
شکل ۱۰ است و در ۲۰ مل است و به ۲۱ حوزه امده که مرتبه
الوف باشد و در ۲۲ است و معتبر نیست چنانکه افراد رعل دیگر نداشته
باشند

ابعد است حج الهم عن روح است که بعد مکانی باشد با عمل فرو که بعد

زمانی باشد دلیل دو بدم است و بین در لوف است و روح باد

او معبر است ای دلیل دلیل اول انکه در هشتم محل در سکن الجد

است و دلیل سیم انکه در پنجم محل در سکن بر حج است و بین رو هزار

فرسخ عی نواند بود که روح باد او دعا اعتبار کنیح را که بـ شکل لوف

است اما بحسب دایره در هنر خود که مات است امده بـ روح باد

بـ بد و بـ بت فرسخ که فسیم جـ را که در وند است فرسخ است و بین در

سکن است و اکر نـ میل و وجـب و زـاع بـودی و آن شخص در گـرمه

بـود و در احمد نـ کـار محل کـشیدم و ما بـین مـیکـرـیـنـد کـه صـدـکـاـ وـاسـت

کـعـارـقـ اـزـ دـوـصـدـ فـرسـخـ باـسـدـ وـاـبـنـ بـعـدـ مـکـانـ باـسـدـ فـقـمـ دـایـرـهـ الجـیدـ

۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

و اکر از اول تاک ده لفـظـ مـحـلـلـ باـسـدـ تـادـهـ رـوزـ مـقـصـدـ حـاـصـلـ شـودـ

و اک ده رزوح بـی بـکـرـهـ فـرسـخـ باـبـ خـانـهـ درـبـانـ استـ باـسـتـ نـیـمـ

بعد است وجـهـ دـیـکـرـانـهـ فـاعـلـمـ انـ الـامـهـاتـ اـبـامـ وـالـبـنـاتـ الـابـجـ

وـالـمـوـلـدـاتـ الـشـهـورـ والـزـاـبـدـاتـ اـسـبـنـ وـآـنـ کـانـ الصـفـهـ فـی الـامـهـاتـ

و نقطه الناد معنیه بیوم والهوی بیومین والماه نلاشه ایام والزیاب

پار بعده ایام فان کان اجمع من ذلك العده كان هو المطلوب الصیغه

واکر در صبح بیات افتاد و آتش تها باشد بل هفته و پاده هفته

واب ۳ هفته و حموع تمام هفته باشد واکر در متولی

افت حساب ما هرها است واکر در روز ایدات افت حساب سها

است فهم فائمه دیگر در اصول العدد و این جوان است که امها

محل ایام است و بنات هفته و مسئولیت ماہ و روز ایدات سال

اکون اکر شکل ایام در مهات باشد چون ۲۳ با ۲۳ در

یا ۲۴ در اول یا ۲۴ در ۲۴ اینها شکل ایام در ایام باشد و از روز

بکله ساعت حکم باید مود و اکر شکل بیانات مثل

و غیره در مهات باشد کوئیم که به ما مقصود برايد حکمه از

که خانه است نای روزها است و از نای هفته و از نای تابع

ماهها است و از نای سالها است و دیگر بیل سال جا که از

و شهور که بیانات و مسئولیت است و از سین که روز ایدات سه

که شتره و ایام نشسته پس بین مرسد فهم مثل دیگر بداره برج

رملی ذیم بحاجتی داشت در عباقیرم و در این خانه اوعیه عدد داشت
و عدد خانه هم پانزده جا که خانه اول عدد دارند و در دویم
۶ و در سوم ۹ عدد دارند و در ۱۲ و در عباقیرم که داشت
عدد دارند و هد دخانه را بین داخل باید مود بسی جایی داشت
بهم عدد شکل و بهم عدد خانه داشت در نکار داشت بس دیگر
بر او افزودیم ۳۶ شد و ۱۴ عدد خانه ششم که نکار تجاه و چهار
باشد بس مطلوب نامع روز حاصل شود تا بجا و چهار هفت
جا که داشت در مرتبه هفتم است و مذکور شده است و اکثر شکل
عدد ممل بناشد نقاط جمع سهل بتماریم فرد و هم روح عام
۱۴ خانه و ۱۴ طرح کند انجا که بر سر در جدول عدد نظر کنند
آن شکل چند عدد دارند و نکار شکل هم بداند و از روز و هفت
و ماه و سال عدد بگویند که محرب و صحیح است فایده در مثل امن
غایب اکثر بر سر که غایب نایکی بر سر شکل هفتم را با شکل که در
خانه عدد خودش باشد ضرب کند و آن شکل در مراجح خودش بتواند
کند و ازان عدد بگویند که هر کز خطاب ناشد و اکران شکل صراحت

نکار کند ایام بود و زوداید مثلاً رملی کشید از جهت شخصی که
در لکساه بود و صورت رصل ایستاده بود
الکون شکل هفتم بود
است سه بدلایح سکن و نم حلال فرار دارد بهم ضرب
نمودیم شد و هین شکل در جانه هم منج دارد و در میان بین
بدایر و سکن است و حال موجود است ضرب نمودیم همان
شد و بهم ضرب نمودیم شد و شکل است در طایب
عدد صاحب یکصد و سی و شش عدد است و در میان بست و در
عدد دارند و درینجی بست و شش عدد پس غائب یا بین اعداد اید
البتة مثال دیگر جهت غائب دیگر رملی نمودیم این است
و در هفتم بود و او در میان
عدد دارند و صاحب و بدایر
سکن است با هم ضرب نمودیم شد
و در ع منج دارد و صاحب این است بدایر و بهم ضرب
نمودیم واژه رو شد و صاحب این عدد است و

سیل در م موجود است و عدد = دهش شع است و در ۲ تکرار
کرد و عدد دش است پنجم روز بیان ۲۰ هفته
ع روز بیان ماه رسید ففهم و شواهد و ناظرین باید دید و
شکل های ظاهر و شکل عدد ظاهر باید دید و یک مرقا بعد دو
 نقطه بدانکه در دایره سکن وابح هشت آتش و هشت باد و
اپ و هشت حاک فیار خاده اند و این در مراقب نفاط کوین و فا
اش انکه در هر خانه در هر مرتبه که باشد حکمی در این مثلا شکل
یخی است بدانکه سکن جون در چهارم قرار کرد حکمی جز در سیل
و خفه و عشق و فرزند و دوست باشند و خانه بطول عمر مقام
و ملأت اید و عاقبت کارها و آتش دار دار حرکت و افریاد
باد طلب مال و معاون و معاش و حاک ۲ رسیدن علیبان
و طلب درین و ملأت آتش بتاب باد بگفت و کوئی خاک به لالت
و نزقت اب ملا پت و انصال و هر نقطه که در مراقب هفت گانه
خانه رسید که در مرتبه کلی باشد از اقران خواند آتش و اب فرا
قاطع باد و حاک هجین و حکم نقطه مستولیت مثلا شد رسیده

وقت واستیلا و نقطه اب داره که صاحب خاصه است واب فرج

کشاده میشود و در عرض وقت واستیلا و نقطه با دو اجتماع

که عربیه دارند در حانه قران و ترقی دارند و مجتمع اند انش در

الث مصادق و با باد موافق و با اب عمالف و با خاتک مسلم و

نیز باد با باد مصادق و با اب مسلم و با خاتک عمالف واب با

اب مصادق و با خاتک موافق و خاتک با خاتک مصادق و با الث

مسلم و با اب موافق و با باد عمالف وکیفت ان درین جدول

اور درین تابه مبتدی اسان شود و جدول مذکور را بست جدول فران

جدول فران

جدول قوانین نقطه و مستوی ایشان هایت که مذکور است	
۱	ا) دنگاک غیب الدامد و آب فیض خارجی در لجه و سرمه سرمه سرمه
۲	د) اشراف و اتاب در خود حجم و شکاره سطح نقطه باست های بجزی است
۳	ب) دنگاک و آب در دنگاک در فرنگی سیم و کند اسکندر
۴	ش) هیچ فرشته نه اوچنر سکرخو نقطه قوت ماله
۵	د) هدیه و دنگ سوالت است که راحب خانه است
۶	ب) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۷	ش) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۸	د) ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۹	ب) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۰	ش) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۱	د) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۲	ب) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۳	ش) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۴	د) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۵	ب) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است
۱۶	ش) همچنان ایشان های بسیم و دنگ سیم با است های صحن است

دیگر هر نقطه ایش که از میزان بسیج را باید اکن باز خود رسید که ان
افرع و ۹ است با بشکل خود در مرکز و با مرور باهنا دلیل
کند بحصول مراد ذات و حوزه و خوشدل او رفت و باز نزد و نظر
بر اعدا و استحباب دعاها و نقطه با در مرکز و اشکال خود باهنا
و بیان و بیان احیا حزب شنیدن و مطالعه کتب و عالم سدن
بر اسرار و مال باقین و نقطه اب در مرکز با اشکال خود باهنا
و بیان و بیان از زمان و دوستان و غایبان و هم شبان خوبی
و ففع باقین و نقطه حاکم در مرکز و اشکال خود باهنا
از مقام و عاقبت و طول عمر امید و اربودن و جون نقطه بغیر مرکز
و بغره اشکال مرور کند مقاصد بحصول رسید و این بات دلیل
است دلیل دیگر آنکه هر نقطه که بشکل منتهی شد آن شکل را با
صاحب خانه بهزاده ایوه که معقد و مشغول باشد ضرب باشد خود
و از بین خیمه دوم احکام کفت چنانکه بین خیمه که حاصل کرد باز شکل که
در خانه او باشد ضرب ناید و حکم ان از بین خیمه کند و دیگر از نزد باهنا
موافق سازند که خطاط اشود جمل اشکال را مل را نقطه و مرتبه و خانه

و عصر و سعد و خس و خارج و داخل و ثابت و مقلب و شربت
و بیچه و تکرار و مرابت نقاط و بین و بیمار امزلج «هد و حکم کند»
که بلاست مراد براید و بعضی حکما از شکل و بعضی از نقطه بین
نقطه هاشمیه و طرح کرده اینچه باشد بهتر خانه که رسید حکم کند
که درست است و بعضی از عصر و بعضی از سعد و خس حکم
میکند و مه موافق است اما بعضی درست اید و بعضی خطایش
اما استاد حاجی حسن ابرفو هی رحمة الله عليه مثال حوب صیره
مثال که شکل ۱۱ است و مرتبه دارد و نقطه اب ۲ و خا
ع دارد و سعد داخل است حکم حاصل شدن امید و در
خانه داخلیت و تردیون آب سیوم است و در بخش و دعده غم
چون مرتبه دارد و امداد دوستان که خانع است بتوقف
و تادر کدام خانه نزول کرده باشد با صاحب خانه ضرب کند و از
بنجع و تکرار ان حکم کند مثال در دویم باشد با ضرب کریم
مشود لپی صحبت با دوستان و فرزندان و نکاح و رسید
غائب و اخبار و بازنان در کجا تکرار دانسته باشد و در خانه

نامه شکل باشد و بایم ضرب کن جه شکل چاصل سود فقره خوب

جریاب که حوب لفه سنه

جید دلی هر عصر یا در هر خانه به فعلاً سکونت و به حکم الله و به منی

عنصر اتش	عنصر آب	عنصر گاک	عنصر خاک
لکروپت و خوار و نفر	لکل و لکل و لکل	لکل و لکل	لکل و لکل و لکل
دینیم و زخیر	لکل و لکل و لکل	لکل و لکل	لکل و لکل و لکل
مار و صیستی پند	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
قدمه خابه و ده	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
و خار آشنه	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
حتم و حاتمه	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
پر	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
رسوله	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
پهارگی	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
زنان	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
دوک	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
سفر	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
سلطان	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
وقضایان	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
دندر	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
عشق	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
سخونه	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
سر	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد
نکار و عاقبت	باشد و باشد	باشد و باشد	باشد و باشد

جـهـدـهـاـنـوـجـلـبـلـيـنـرـقـمـاـنـهـرـحـمـدـنـجـهـسـكـهـكـتـه

۱	در	فـهـوـپـوـخـ	سـهـشـتـهـ	بـهـعـادـهـ
۲	در	فـهـجـهـوـهـرـبـخـ	مـلـكـهـ	سـهـشـتـهـ
۳	آزو	هـرـوـهـدـهـجـاـ	فـوـابـ	بـهـتـرـوـدـهـ
۴	ورـندـهـ	بـهـجـهـلـهـ	زـهـقـتـهـ	کـوبـ
۵	ارـزـجـهـ	بـهـدـهـ	دـهـاتـهـ	بـهـاـزـهـهـ
۶	زـنـقـهـ	رـعـهـ	رـشـتـهـ	بـهـدـرـوـجـهـ
۷	غـبـ	رـنـدـهـ	رـهـبـهـ	بـهـدـنـهـ
۸	حـوـفـ	زـنـمـنـهـ	بـهـقـوـقـهـ	بـهـرـشـهـ
۹	غـرـ	حـوـطـهـ	سـهـشـرـکـهـ	بـهـزـوـبـهـ
۱۰	شـدـجـهـ	سـهـشـتـهـ	بـهـدـهـ	بـهـدـهـ
۱۱	زـوـشـهـ	بـهـدـهـ	دـهـرـهـ	بـهـدـهـ
۱۲	ظـفـرـهـ	بـهـدـهـ	دـهـرـهـ	بـهـدـهـ
۱۳	رـطـهـ	بـهـدـهـ	دـهـرـهـ	بـهـدـهـ
۱۴	الـفـتـهـ	بـهـدـهـ	دـهـرـهـ	بـهـدـهـ

دیگر در امتراج مثناه بـ بـ بـ یعنی با داشت که دو است
وابـ که بخاست هر دو با دو ابـ رسید که با دهفت و
اب هفت دار و با دوم واب بخـ هفتم دارد دلیل بر حوزه از
دوستان غاپ و رسیدن هـ دا با وجز خوش و عیش و عشرت
وانصال و شرکت و نفع و سخنان اضافه بـ باکی و استقامت
در صحبت بـ بـ اتش هفتم بـ سیم دارد و با دهفت بـ ده
و حاک ششم بـ دویم دار و دلیل است بواسطه غاپ و طبل
غاپ با فخر و قتن داران دلنشت شدن و خرج با اختیار
بنـ اتش سیم بـ هفتم دارد و حاک دویم ششم دارد
واب هفتم بـ بخـ دارد دلیل کند بر زاد سبب غاپ و نکاح
و حز بد و فروخت جوان خور و وبرده و درست سدن خصم
والله اعلم ماضی و حال و مستقبل و پنجـ حال چنانکه مثنه اول و
اب بـ بخـ داد هـ هفتم دلیل است بواسطه داشتن از غاپ و تردد
جهت انصال و عاشق سدن و مایل بودن بـ زن و کام باعـن و با د
دویم بـ هفتم دار و مال از غاپ جست و رفتن عقام غاپ و ماضی

اذا اول وحال از دوم و مستقبل از نیجه و باقی برابن قیاس باید کرد
و باز شکل اول با شکلی که در سکن او باشد ضرب باید معوند و هرچه
حاصل شود تا در کجا تکرار مونده باشد بگویند که درست است و
خطا نیکند هتل آنکه رمل کشیدم و قبض الداخل در اول بعد و
در حیم و نیجه هر زانم بود دلیل است که امید بحصول رسدا از سبب
فرزندان و خوبان
با خبری بشود و باز
که درینجاست که جای
دارد با فرج ضرب عویضم شد و در سیوم قرار دار در نظر روانی
منیما بدل اما پرون حواه دامد از سرکردانی بواسطه آنکه نیز که در
سیوم در حانه خود نشسته و بلکه باز حرکت کند و جون در حانه غائب
که هفتم است قرار دارد و نقطه ایب در مرکز خود محکم است
واب دوم قد و غائب است و مایل سوال موند که مجھ مورد دغای
باید رمل کشیده شکل را با شکل صرب موندیم حاصل
کفینم باز نیجه روز یا هفتاد و هشت روز دیگر غائب برسد چنانکه

صاحب پا زد هم عدد است در بیم و خانه دوازدهم و عد
دارد بیت در رایب و بزرد لیل عدد است و یک بیان ای
عزم من که روشن نقطه اند و سری نقطه هم کس راه نبرد
اند و کتاب شجره که سخان حضرت دایبال است چنی
با فتنه که جو نقطه از میان در این خانه منتهی شود آن شکل
با صاحب خانه ضرب نماید و احکام پان کشند و نقطه در مرکز
خود حصول مطالب است و در غیر مرکز عکس آن و آنها
مکان واسکان است خوب است و این خلاصه صاحب
شجره است اما تمهی دارد و آن اینست که بنال ابراد میشود
تابعه را بره که خواهد بعمل او سرند خواه سکن و خواه ایدج
و غیر قاعده ایست که نقطه امها را باید بیند که هر یک چه
مرتبه دارند و بکدام مرتبه و نقطه می بینند و آن نقطه صاد
کدام خانه است و احکام باید کفت و مسار صلی کشید یعنی صورت
سرم ایست

الف

درین امهات نار به باد به اب به خاک به مراتب سه
یعنی نار و باد و اب مراتب سه نار اینست ^{۳۰۲} و ^{۳۰۳} و ^{۳۰۴} و خاک
^{۳۰۵} و ^{۳۰۶} و ^{۳۰۷} لش ^{۳۰۸} و باد ^{۳۰۹} و اب او خاک سه یعنی آتش و

باد اب و خاک درین امهات است با مرتب جمع کن
و احکام کیان را بگوی و باز آنکه انشاهای امهات به بخشناد
که باد و اب و خاک است پس درین شکل مشتمل
است بسب مرتب نقاط و چون در سکن صاحب جهار فرم
است در خانه بخشم امده احکم باشد و نقطه بادهای دویم باع
واب دارد که اجماع ششم باشد و نقطه اب بخشم خاک داد
یعنی خاک هفتم داد خالهای سه خاک باد و اب و

خاک داد در هفتم یعنی به این مثال امهات و بنات

است در مولادت میشکل خود داد در هفتم و باز انشاه
و خالهای بنت و باد و اب داد در هفتم و باز دهم نقطه های
باد و اب و خاک هفتم به داد در هفتم و در هفتم خالهای و
باد و اب ششم باد و اب هفتم داد در هفتم و ایدات به تدار

بـ بـ داد و ابـ بـ بـ داد و خاـنـ بـ بـ داد جـمـ و خاـنـ بـ
دـلـ و اـبـ و بـادـ بـازـ بـ دـادـ جـمـ و نـفـطـ نـادـ بـ بـ دـادـ
درـ بـازـ دـمـ و بـادـ بـ دـادـ حـرـ بـازـ دـمـ بـیـ اـزـ بـ هـ رـاـتـ نـقـطـهـ
وـسـکـنـ سـکـلـهـ اـحـکـمـ کـنـنـدـ کـهـ خـطـاـشـوـ وـ نـکـتـهـایـ پـیـ نـظـرـ اـسـتـ
حـوـبـ حـرـ بـابـ وـ مـراـبـ نـقـاطـ بـاـبـهـ سـکـنـ اـبـنـتـ کـهـ فـوـشـتـ
شـدـهـ تـاظـاـهـرـ بـاـسـدـ اـشـ بـادـ وـ اـبـ وـ خـاـنـ بـدـاـبـهـ سـکـنـ بـاـمـ

اتـ ۲۳۴۳۶۶۰۰۰ بـ ۲۱۳۳۶۶۰۰۰

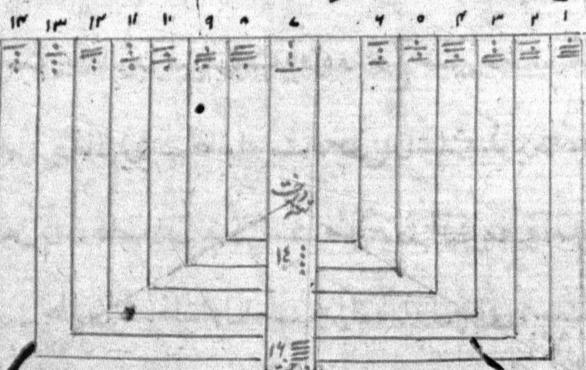
اـتـ ۲۳۴۳۶۶۰۰۰ خـ ۲۱۳۳۶۶۰۰۰

بـ مـاـلـ دـبـرـ روـشـنـ تـازـ کـتابـ روـشـتـیـ وـ رـدـورـ نـقـطـهـ کـهـ مـدـارـ اـهـلـ
مـطاـیـخـ اـسـتـ بـنـیـتـ درـ بـایـتـ وـ بـهـانـ دـارـ چـوـنـ دـاشـتـ کـهـ هـرـ
شـکـلـ دـوـبـمـ خـودـ مـیـ طـلـبـ بـیـ سـایـدـ دـاشـتـ کـهـ مـقـصـوـدـ سـایـلـ بـ
کـدـامـ بـقـطـهـ اـسـتـ چـوـنـ مـعـلـومـ شـدـهـ بـاـشـدـ کـهـ سـوـالـ سـایـلـ دـکـدـامـ
نـقـطـهـ اـسـتـ بـایـدـ عـوـیدـ کـهـ اـنـ نـقـطـهـ درـ خـاـهـرـ وـ باـطـنـ مـرـحـلـ هـستـ بـ

اگر ان نقطه در رمل موجود باشد نظر کنند که مرکب باشند و چند
دور کرده است و با صاحب طالع پرچم حیث است و خوش
است باناخوش داوه رججه طلب می‌کند مرادش حاصل است
بانه و شکل طالع پز به بیند کجند دور کرده در رسم خود را
و حالت حیث مثلا در این رمل که از عهر غائب کشیده شد
پس شکل صرط طالع بود در نقطه دار داشت و باد و آتش
مرتبه ۲ دارد و باد مرتبه ۳ و اب مرتبه ۴ و رمل که کشیده این
آنون نقطه آب باشند بگرد
بعنی سند ره قدم والش در
خانه اش زرخ او اول است بعنی که صا
است و از برق نقل مفروده در خانه حرکت سنده است
محل است و قران محض است جرا که آب باشند که در زیر
بکی اند واقع شده بس میان سائل و مسئول جهت غائب و مال
غائب فیاع باشند و اب دور پیچ مفروده بعنی آب از اب
کذشته میخواهد که باب مرسد و برسید

وجون بارل امده و به نزدیک سند و مسقبش اینست
که خواهد رسید انگاه دوربیه میرسد که برخی محبت است
پس از خدمتکاران اعراضی شود و دیگر نقاط مثل هذجاوه
بدایره سکن و مقاینه و خواه بدایره ابدج و شجره این بود طریق
دور و مرابت نقاط که در کتب بصیر فرزون اند و هدایت
فاسی عوذه در حانه الرکس است حرفی بسی است عالیه اعلم
بالصواب جیست در روم در قواعد شجره و ابدج و سایر
الا ولیما که از امترف الرمل کفته ایم بدایره ابدج و آن مشتمل
برو باب است باب اول در خلاصه شجره و عمره و مقدارها
شجره بدایکه چون بعد از بور الله سبحانه و قم عقل است و بعد
از عقل نفس است و بعد از نفس عناصر اربعه است و آن
از عناصر کیفیات غناصر است که آن هشت است یعنی حرارت
و پیوست که لازمه نار است و حرارت و حرطوبت که لازمه
هو است و برودت و حرطوبت که لازمه آب است و برووت
و پیوست که لازمه تراپ است و این هشت یکیست و چهار گز

است بس نادینابه نور الای هر قته اند و عدد اویست است هوا
 . مرتبه عقل است و عدد داوه هناده اند و اب بمرتبه عناصر ابعده
 . است و عدد داوه هناده این و خالک بجای کیفیات هشت کانه
 . است و عدد داوه هناده اند آذین سبب اوسم و در ما
 . هروف تغیر کرده اند و آن اینست اب د ح سه د الف
 . که مرتبه اعلی است از دماغ نازل است و با که مرتبه دویم است
 . از لبه‌ها که خفت اوست و دال که مرتبه سیوم است از خنک کرخت
 . اوست و حا از حلق که در خفت هم است و اش روح انسان
 . است و باد جوانی و اب بنانی و خالک مرتبه جادی است و سرچ
 . این عناصر بعضی کفته سند و دیگر کفته خواهد شد و وضع دایره
 . ایلخ اینست که نودار میشود م تامعلوم بوده باشد

و این مثل در حیث است از این سبب شجوه کفره اند و شرواین
شجوه احکام است و میران که خانع است اصل و تن این در
است فهم و تمام شافعی شکل سی و دو نقطه فرداند که در
حین حیات اند و سی و دو روح را هم امانت میداشت و این
نقطه که همچون کواكب در بروج سایرند نقطه نقاط
معدود اند و حکم محابیت دارند جراکه انسن و باده و اب
و خاک و دارند و هشتمن عدم و فنا است پس باقی نقطه
باشد از الجمله نقطه در اشکال مرزوجه موجود اند و در هر یکی
که خانع است و حاکم سرمه است واصل شجوه است می‌ایند
و باقی مجال امدن ندارند و الجمله می‌ایند اینست مبارزه ایدج
و اینها ششی حاکم اند و هر یکی
ششینی دارند یعنی هر یکی باز در بروج شش نقطه اند و هر
ارزه حاکم بریت خانه است و سخن از اخوانه می‌کوید و ضمیر
بنی ازان خانه و آن نقطه است مثل نقطه اتش نصفه الحاج
حاکم بریت خانه اول است جراکه ناراول میرانی است

و باد او حاکم برخانه ۱ است که باد او میرانی آشناست و خود حاکم
خانه ۲ است که بین داره صاحب ۳ است پس اکن
درخانه ۴ باید حکایت از خانه ۵ و ۶ مبیند و کواه از
ع ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ می طلبد چرا که مرکز راش و باد اند بلکه
خانه های آب بین شاهد اند و از این پوت صمیر و احکام و اسم
وجنی و دفین و طول و عرض و عمق و صدیق و عذر و سرادر و
ضمایر بیرون باید اورد که راست و درست و محرب است
وابن فقره هدایت الله ابن معانی را که در جنید کتاب مژنود
بوده و از چند استاد برجست ببارگب نموده قود فاسی خود
وسریوش از طبق جواهر بود است لکنون بفرموده بعل اور نقطه
ناظم بر صمیر است وابن اصل شجر و هر است نار حاکم
خانه اول و بین حاکم است و اما نیز اینست و بین حاکم
و بین حاکم ۹ و باد حاکم ۱۰ و بین حاکم و بین حاکم ۱۱ و بین
بین حاکم ۱۲ و بین حاکم ۱۳ و بین حاکم ۱۴ و بین حاکم ۱۵
و بین حاکم ۱۶ و بین حاکم ۱۷ وابن نقاط میرانی تیز حکم دارند که

احب خانم اند اما اند میزان محروم اند و اذ نفاط میزانی محظوظ
اند که حکم بایشان میرسد و بنده سراجهم رمل راجحه هجو اسمان
دانسته ام که میزان قطب است و ۱۳۷۲ محدود است و حرکت
نقطه حکم حرکت کوکب دارد و در رجعت واستقامت وغیره
و اگر حرکت بطرف راست کند شرق باشد و دلیل انصال است
وبطرف حب عربی باشد و دلیل انصال است و اگر بهار و
طرف رود اول انصال و احزافصال است بالعكس بلکه هر دو
شكل عنتری را بهم ضرب کند آگران شکل از اشكال امهات
بود پادشاهات رمل موجود بود شرقی باشد و اگر نه عربی باشد
و اگر فقط از شرقی بعزم بود از فوت بعضی رفتہ باشد
واز عزم بشرق از ضعف بقوت امده باشد و از اول تا
شرقی باشد و اشكال اوین است و از جهار
تا ۹ سمالی بود و اشكال اوین است و از تا ۹
عربی و اشكال اوین است و چهار شکل دیگر
شرقی = سمالی و عربی و حبوبی و نقطه اتش خابح

۲۹

است نقطه باع منقلب دمعطر اب داخل و خاک نباشد
و حرکت نقطه از میزان بجز نوع است اول حرکت طبی کویند
یعنی چون مقابل اند مجرکن خود فرد ابد چون لش باش و باع
مجرکن باع اباب مجرکن و حرکت و اکریلت نقطه است مجرکن
خود ابد صفتی و حکم دران مجرکن باشد فهم و ثابت خواهد گشتم
فری بود یعنی نه باراده بود و ضرور شود و هکم مجرکن غیر
فروید آید چون لش در خانه اب و باع در خانه حاک و این
دلیل بخواست و بپردازی و حرف بود و این را خوارج خواهد
جنا ملکه کفت اند که حرکت بالا را داشت ولا بالحروف و حرکت بارا
مجرکن خود دلیل سعادت و مراد باشد بحروف و بخط و نوع
سیوم انکه مجرکن خود اید و انسفال کند و مجرکنی دیگر بود و درین
پنج مراد باشد حکم وجود بست که عدم بدینه با انکه از مجرکن
غیر مجرکن خود اید و این عدمی است که وجود کبریت او اول ان کار بده
باشد و اخرین لیست مثل انکه نقطه بنایت با مهیا ات ابد همین حکم
دارد و اکریلاز امها ات به شافت روید اولین لیست و اخر بد باشد و این

نقطه اکه لایه های با اگر عقد و در مرکزی سیدند لایه ایان نقطه
عقد می شود و اکه در مرکز است عقد حقیقی است و در عین
مرکز خود عقد محاذی است و خواه حقیقی و خواه محاذی ایان
شکل تغیر شد و شکل دیگر سند لایه میزان نیز شکل دیگر خواهد
سند حکم رمل دک کون سند ایجا است که سعد می شود
و داخل خارج سند و سیاه سفید سند و سفید سیاه سند و نیا
مقلب و مقلب ثابت شد هی سود مثلاً ایش ای میزان باول
به خود مرکز بود عقد حقیقی سند و خارج ثابت شد و محسن
سعد سند برآکه جون در مرکز بود صورت است و اکه ب
ایش در دویم به مر سد عقد محاذی باشد و خارج ثابت
سند باشد اما رو در بطرف سند و اکه حاکم باول ابد به
این صورت سند امانه حقیقی باشد و این معنی را صورتی جواند
چرا که نقطه بشکلی سید در مرکز باعترف مرکز و ایان شکل از حال
خود کشته و صورتی دیگر وجود کرد و باز حرکتی دیگر هست
که از آنادی و حرکت اول نیز کویند و ایان جنا است که نقطه ایش

درخانه اش مطیعاً شد یعنی و باد در خانه باد یعنی
مُواپ در خانه اب یعنی و خاک در مرکز خاک یعنی
وابن حرکت اول باشد حرکت دویم اکرانتش برگز اش برگز
باد یعنی خانه باد آید سود چرا که اش میزان و بای باد مرکز
جمع شد و شکلی که صاحب اش و بادست یعنی باشد
وابک باد خانه اش بعد همین بود و سوم اکرانتش در خانه اب
اید سود واب در خانه اش همین است چهارم اکرانتش
خانه خاک آید سود و خاک خانه اش همین باشد اکر
باد خانه اب آید سود واب در خانه همین سبل سشم اکر
اک خانه خاک آید سود و خاک در مرکز اب همین نوع
باشد و حرکت شش خانه که در شجره و نهره بصد هزار سفر و
اغلاف او رده است بیست حرباب و عقل را کار فرماید مولف
ابن کتاب هدایت الله ابن معانی راجعت سی مال آن استادا
شیخ چند لیامی واخر داشت کرد و کلمه پیش بیست ذهنها و الف
سرفهار که از ناکس و جاهل و نااهل مخفی دارد بدبست هرچهار

کنار و هر نقطه که بمرکز صندوق و سهادت بمرکز خود را
متلا نقطع خاک در اول به = رسید سهادت به ۳ و به ۱
و به ۲ رساند که صاحبان مرکز اند و به ۱ پیشتر جراحت خاک
اول ائش است و نقطه بمرکز رسیده و در مقامی مبکوبید
که نقطه بمرکز باشد یعنی این خاک در خانه هشتاد پیش
کنذ و باکیست و مرکزا در محل کجاست و حاکم کدام خانه است
بنیت در بام و باقی نقاط در براین قیاس کنی و بیان ملاحظه
نقطه از امهات بنات خود که همان نقطه و خود میگیرد با مغایر
میتوسد دلائیش اول در عروج رودهان ائش شده و باد به
مرودهان باد باد شده و اب به مرودهان اب اب
۱. سند و اکرخاک به رسید نقطه خاک همان نقطه خاک است
و همچنین تغیر در ویسیت و اکرائش در باشد در عروج باعث است
و تغیر در و ائش در اب ع است و ائش خاک است
و خاک در باد است و اینجا تغیر اب کلی و ساخته حاصل لید
سعد خس سند و سیاه سفید سند اینجا است که ائش بجا.

مرید سیاه مسفید مت و باقیها بعقل خود را هم موذل و بیند
که در اباب که بمعنی سخن باین روشنی نیست و این سخنان بجهن
جمع کرده و از استادان بجهن را تشویش شنیده و حالا اساتید
زمان نعرض به سنه دارند که جرا اسرار حکما را فاش مینهای
آنکه سخان و قدر را فهرمیابد که علم و سرحد فاش شود
مینهای از زنجار که از جا هم و نا اهل فحی در البتة البالتبه
و دیگران از پیش کذسته که خانه اول مرکز اتش است و مرکز باد
مرکز اتاب و مرکز حاک و باز این اتش و باد و آتش
حاک و این اش و باد و آب و حاک و آتش
نمایاد و این اب و حاک و همچنانکه طبیعت عناصر داشتند
طبیعت خانه نیز باید داشت تا داد و ستد نقطه در خانه
داشتند مثل این نقطه این که کرم و حشیب است از میران بخانه
امد پس دو کمی و دو خشکی وجود کرفت و از آب
مرسید کریم حشکی پداشتند و از آن به اعدام
کرمی و حشکی حاصل شد و در این خانه هم بعد یعنی

م م م م م م م م

همچنون نقطه اب و باود و خاک نداشت که تغیر در هد در حرارت
و پیوست پس سابل را پر بهزار یابید و عذر از غذاهای کرم بلکه داد
مزاج سابل حرارت و پیوست باشد و فکرهای پیوه کند و آنده
مدوهایل کند و آنکه در آن باشد که فقط اب دارد و بود
ورطوبت اب حرارت و پیوست انس را با اعتدال می‌ورد و باعث
براین قیاس و آنکه مر شجره فرموده که مر نفطر را باید دیدن
ایمیعنی است بنت در رایب و صاحب شجره میفرماید که انس
کرم و حشمت است و مطلوب حرفی او باشد است که کرم
تراست چرا که حشمت کی انس بهتری باشد مبدل شد و مطلوب کلمه
انس آبیت چرا که حرارت طالب برودت است و پیوست
انس طالب رطوبت باشد است و مطلوب حرفی که باشد است
با انس متصل است و مطلوب کلمه که اب است یکم نبه از و دو
تو است از این سبب اگر انس در مر کرده خود را باشد و باود در مر کرده
خود موجود بود بلکه اب در مر کرده باشد سابل همچوں مطالبه خواهد
رسیده بود و دیگر طلب ندارد و اگر نار در راول باشد و اب در

س باشد و باد در ۲ باشد مایل بطلوب جزوی رشیده باشد کل
ذواج است که حکم خانه اول در ۳ است و این از امهات است
و این بات کذلت نیک دریاب که حکم در ۴ است و اگر در
ع ائش باشد و باد در ۵ واب در ۶ مراد کلی حاصل است اما اک
در ۷ خاک باشد اب ۸ متفعل خاک ۹ مشود و ائش ۱۰ پرداد
میگاید و ائش اول بین همین قیاس است و اگر خاک در ۱۱ واب نیک
را بنت دریاب و نیز شهادت از مرکز بایند طلب و این چند نوع
است شهادت بحسب انتظار یعنی هر نقطه که در هر مقام صفتی
شود و ۱۲ مفعون و ۱۳ و ۱۴ ان نقطه را باید بد و شهادت
شب موافقت و مخالفت یعنی ائش واب که مخالف اند و باد و
خاک بین مخالف اند و موافق اند ائش و باد موافق اند اب و خاک
و شهادت عناصر بهم یعنی ائش بخانهای ائشی و باد بخانهای باد
واب بخانهای ابی و خاک بخانهای خاک کوامی دهدن بلکه اگر سوال
خانه ائش باشد انتخابهای ائشی سکلی حاصل کند و حکم از سعد در ۱۵
و داخل و خارج و از نکار ضعف و قوّه ان شکل نایند و انتخابهای ابی و خاک

ادی و اپی و حکمی کذلک وابن نکته است از نکات احکام در
و همه مکذا که اصل احکام مملو در عدد و مقدار و جنسی و
اسم در این مسئله است و اگر اش باشی باید در درین مورد
درین نزدیکی بزایب باشد سایر بیان از باشد در باب و نکته دیگر
آنکه جون نکته بغير مرکز منهای شود انقلاب واجب بود یعنی
امهات فعل را با مهات احیطه باید در جواز که مدار منتهی شود
پس و حابره است دایره ایموج و دایره کلی و دایره کلی این است
بسی اهمات طریقی حاصل میشود از نبات جاعنی بدرومی اپدینک
در باب ذرا منور داشت و زوایدات کذلک و دایره این است

{ متن د درین دایره عناصر در مرکز خود اند از اهمات
طریقی و از نباتات و باقی براین قیاس بایین کرد و باز بد انکه
هر یقطه جز طبع دارد و جه دهد و جه ستاند و سیر یقطه از میان
این بادرس بادرس هر و خانه علوی بایکی سفلی حکم
اوست و شرکت دارد یعنی افرم با و دس و سر باما و مع و

بای او و بای دیگر ۱۳۰ و نم ساعت ۱۹۱ با ۱۶

سریت اند اما قاضی و حاکم مطلق ان فقط اینست که از میزان درین
خانه اسکرده همچون کوکب در پریوج میکردند یا جون هموی کدر
طبع میکردند کاه اطس نار در بوسکند و کاه برینان هوا می خورد
و کاه به بر قلمون اب ملیس میکردند کاه به بوستین خان در فیلد
اینجا نیز حالت نقطه ای کانه مکن از این شکل که در خانه
میزان می اید هر یک ناطن بر صهر است جانله اکتار میزان
طالع سود در سیر اید پیش از هر کیست حاصله که از بعد
اول و لذت که می علوبی اند و باول اید و کر این نقطه ای باول
اید از حال ماضی می برسد و چون نقطه باول اید از هم از خانه
جود پرسد و اکر برسد لزمال و مستقبل پرسد و اکر برسد اید
حال و حرکت ماضی برسد و اکر برسد اید از عاقبت و طول عمر
وازع فریاده از تلف شده و از حال غائب و کرانی و از این
و حال سال و از حرف و موت و هر نقطه که به خانه مدهای شود
سكن از نقطه بدانه اید و بین خانه کرسیده در صهر شرک

اـشـدـ درـ سـكـلـ وـ حـانـ وـ نـارـ بـرـ حـالـ کـذـ شـتـ دـلـ استـ وـ بـادـ
برـ حـالـ اـبـدـهـ يـنـتـ درـ بـابـ وـ نـارـ بـرـ سـاـبـلـيـ کـمـ بـرـ سـدـ وـ هـوـاـزـ
مـسـوـلـ يـعـنـیـ اـنـانـ کـسـ وـ بـاـنـ جـزـ کـمـ سـوـالـ دـاـرـ وـ سـكـلـ وـ حـانـ
وـ مـقـامـ نـفـطـهـ کـمـ اـجـاـحـمـ دـارـدـ مـهـ رـاـمـهـاتـ بـاـبـ سـاحـتـ وـ صـمـيرـ
رـاـتـشـجـصـ بـوـدـ وـ کـاهـیـ کـمـ طـرـیـ وـ سـخـمـ بـوـدـ وـ نـفـطـ اـشـ لـهـفـمـ
بـعـ اـبـ لـاـبـ بـاـولـ اـبـ وـ بـرـ کـلـدـ بـعـنـیـ رـاـمـهـاتـ اـشـ بـاـشـدـ
اـپـ کـمـ وـ اـبـ نـفـطـهـ بـهـجـوـزـ استـ وـ مـغـرـوـلـ استـ بـلـکـمـ بـیـ اـعـنـارـ استـ
دـرـ مـلـ اـبـ استـ وـ بـیـزـ بـاـبـلـ کـمـ نـفـطـهـ
کـلـدـ تـاـضـمـنـ بـعـینـ شـوـدـ وـ جـونـ بـرـ
کـلـدـ اـبـ اـشـ اـبـ سـكـلـ اوـلـ استـ
حـالـتـهـ دـرـ اوـلـ بـوـدـ وـ اـبـ اـشـ سـدـهـ وـ رـجـعـتـ بـرـ اـشـ سـدـهـ
وـ رـجـعـتـ بـرـ اـشـ سـكـلـ شـشـ کـلـدـ کـمـ بـادـ استـ وـ درـ عـ
بـرـ بـرـ سـدـ اـجـاـحـمـ بـرـ سـخـمـ شـوـدـ رـلـشـ اـبـ استـ
غـصـنـ کـهـجـونـ نـفـطـهـ رـاـسـتـ بـهـجـانـ
خـودـ روـدـ وـ هـبـحـ حـركـتـ

جای نکند صمیر مسلط دران خانه است فهم و خیز کلی اینست
که از این چهار نار که در میزان می اید از کدام میخواهد بلکام بار
میگردد و از کدام مروجه برخاسته بلکام مروجه فرار کرده بعنی
از این چهار نار فرار کرده است که برخاسته بلکام است
از این چهار نار فرار کرده و آن نار از کدام
خانه است و حکم کدام منزل است و بلکام خانه و بلکام فقط کدام
بر کدام خانه است در مسکن ساکن کدام مقام است هر رایم
من رایت ساخته صمیر باید گفت پیش در رایب که علم کرامات
و شریعه خلاصت از این معلوم صمیر داشت انکه سرمنی دیدم و از این
صورت امدا بینست بنت بنک
نقطه بروای میزان طالع شد که نقطه
حکم است و لعلن بسیار و در در که خانه
و سکن خودش است منتهی شد پس دلالت کند برحال کسی
بلکه میان دوکس و دران خانه بود و با در خانه آب صرب
ایست و میان دوکس باشد و چون خانه حرکت است پیش

اگر استعفی پنچ حرکت نمایند و چون قاعده است در جم
نقاط که چون نقطه در هر تری فروزان شکل را با صاحب خانه
بدایره ای دفع ضرب باید نمود و حکم کرد پس را با که صاحب
خانه است ضرب نمودیم حاصل شد پس دلیل است برآمد
کسی از جایی بلکه جمع سدن امده است و حرکت خانه
و شکل و مبانی دو کس نولد شد از نقطه هوا در خانه
ای ب که از ابادی لفته ایم و مذکور شده و چون مقرر است که
هر نقطه بهر شکل که متنه شود این شکل را بدایره ای دفع صاحب
شکل ضرب باید نمود و احکام و ضمیر از این شکل و از این مثلثه
باید گفت و دایره ای دفع اینست

و لابن این بسیار است و صاحب مقاینه همین مسائل را باسی
دیگر برشانیده و بیان نموده و آن رکن شمال الرمل است ^{جواہد}

امد ائمه اللهم نعم و صاحب شیخ میفرماید که نقطه انش
وز است و هوانقطه رحمت است و نقطه اب معقر است

ونقطه خاک ظلت است و جمله بطول و عرض پیدا میشود و لحاظ
وعشرات و مادت والوقت که میزان او است و در عدد
دارد و بدان که از طول مراد اهمات است و از عرض بنات
وچون نقطه انش از میزان به این و از انجای منتهی شود
مثال نور بود و نقطه با از به منتهی شود مثال معرفت
بر و نقطه خاک از که به صنعتی شود مثال ظلت باشد
از طول عرض رفت بر و معرفت از عرض بطول آمد باشد و مثلا

و مثال این است

منا رحمت نوز منا

منا معرفت مثال بجا ظلت

و با انکه فقط اتنی احاد است و فقط باز عزالت است

و فقط اب مات است و فقط حاک الوف است و ح

حرفت بت و هشت کامن بامهات همچنین کند الف که

حرفت احاد است باش سه رسید و با مرتبه عزالت است

با ع رسید و قاف که مرتبه مات است باب سه رسید

رسید و عین که مرتبه الوف است بخاک سه رسید و ابن

سرا امهات اصل کو بند و دایره کلی بین کو بند و ابن است آن

ن سه غ سه معنی ابعق و از ابن امهات سه رسید

و نقاط در مرکز خود باشد مثل سر و شن تراز ابن آنست که مشهود

ب	ه	ج	ح	پ	ه	ط	س	ه	و	ع	ت	ه	و	ث
د	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه
د	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه

وابن باید داشت که بخیز مرمل و راحت دمل کدام است

و داخل بجا خارج شود و خارج جون داخل شود و سیاه چون

سفید کرد و سفید درجه مقام سیاه شود و عرب چون زن

شود و شرق از چه نسب عرب شود و بنز فقط که از مقام خوش
منقول شود مراد حاصل نشود وابن حمله نکات اصل را ملایت
و بد انکه فقط اتفاق در حاک بر لحت در ریخ است و حفید
سیاه سند چه اتفاق که بخلاف افتاد نورش معدوم شد و سیاه
مشد در حاک در اتس ریخ بر لحت مبدل شد اما در لخل که خواجه
می شود بالعكس است که فقط اتفاق به منتهی شود حاک که
چون با صاحب خانه ضرب کنی اتفاق معدوم شود و چون
پس اتفاق به منتهی شود و ضرب کنی اتفاق موجود شود و چون
داخل خارج گردد بد انکه شرق ادع است و شمال دع است
و عرب سه است و جنوب سه است و اتفاق که خانه
این افتاد شرق عرب سند و باد بخانه حاک شمال جنوب شد
با بر عکس یعنی حاک بخانه باد امده بود حذب شمال شده باشد
و کاهی که فقط نارازع به اید با باد از و به سرود یا این
که برع اید با خاک از سه برع مرود در ساین حالت سایل را بسی
بمراد باشد حاک که دور وح در رایک جسد نکنجد و چون در رایک

باشد هر نقاط او خاک شود و در ثبات و نقی هدیکر کند
چراکه اب ۱ باد شود در ۲ و خاک اول اتش شود در ۳ و باد
۴ اب شود در ۵ یعنی امہات که طول است و ثبات که عرض
است این معایی صورت بند و نقطه برگزرسیدن عبارت
از این است و از طبایع پیروی امدن نقطه است که از میان
سیر کند و این است نکات غریب ستریف لطیف که در واصل
شیخه است و اصول است زینهاد والفت زنهاد که از ناهم
نکاهدار دمستی برسان که علم الله فی حلق الله و الله اعلم
باب اول حر سیر نقطه اتش در خلمنای هشت کانه بدانک
چون نقطه نار منتهی شود در خانه اول انش نقطه راصاحب
المرکز خواستد یعنی ثابت است در خانه حود و حکم این نقطه
در این خانه همچنان است که جان بات و چون نقطه اتش در خانه
ایش باشد دلالت کند برگزی مراجح و اندیشهای خاسد
و فکرهای تپوز کردن در کارهای بزرگ ها بدل و شتاب دیگر
و حروف این چیز را کان و بزرگی جست و سرکشی عز و ناری بردا

جلد دلیل است اما این نقطه نار طالب است که مطلوب
رسد و مطلوب نقطه نار دو نقطه است اول هوا که باو
منصل است و دوم نقطه اب که بیاد منصل است و طلب
سبب انت که اتش کرم و خنث است و با درک هم و تریس
اتش طلب تزیت و سردی و آب سرد و تو است بین نقطه
باد مطلوب جزوی ائم است و نقطه مطلوب کل از این
سبب حکم خانه ائم در خانه باشد کلی در خانه جزوی
یعنی اگر فقط نار در اول صندوق شود و نقطه باد در دویم باشد
مطلوب بجزوی حاصل شود و اگر اب در سیم باشد مطلوب
کلی و جزوی هر دو حاصل شود پی رحمت و مشقت و پی
لشیش و عدد و مرد است از این نقاط مذکور باید گفته باشد
چون مطلوب جزوی در خانه مطلوب کلی باشد پس کسی
دیگر سعی میکند و مقصد حاصل شود و چون نقطه باد که مطلوب
جزویست پنجم ام که مطلوب کلی است پس او بطلوب خود
مشغول شود کجا مدد کند البتہ از مراد بازماند و مجراء میسد

د اکر نقطعه هرادر ۳ باشد و آتش بنائند در ۲ عطلویب
حرفی برسد والران نقطه بدویم ابد و باول منصل شود
کسی با او اصدا دناید اما از عزم برهد و مراد یابد و اکر این نقطه
به ۳ مرود یعنی با دعا قبیت آن کار باشد و او را منع کند از همه
مهما ت و در مابین باب حذرا ول است جرا که این نقطه هر این
چهارم خالقی شود در ۶ دلالت بر ملاحت و بر هلاکت
و لخوابی و بی صفعتی و معزولی در کارهای بزرگ و البته
حضم درشت است و دوست جانی جانب حضم کرد
بر مل سعادت این است و در مابین رصل کار رسابل بد جه
مال هم بر سد و هرجیمی خراهد حاصل می شود بروزی و رمل این
دیگر بدانکه صد و بیست و
چهار هزار و هشت صد امهات
لاقاق اند اکر نقطه ای از مرحد خانهای هشتگانه
منتهی شود و صد و بیست و چهار هزار و هشت صد از مرعیز
خانهای خلیه دولیت و جهیل و نه هزار و شصده امهات باشد که

که میزان کشاده باشد ابکصد و ده هزار و چهارصد امها
باشد که میزان انجاعت باشد حیانکه مجموع سیصد و سنت
هزار امها اتفاق افتاد بعد هر درجه از برج بک هزار
امها اتفاق می افتد جراحت دوازده برج است بین هر دوی
سی درجه باشد و دوازده سیصد و سنت درجه میشود
بین بین دلیل لفته که بعد هر درجه به هزار امها اتفاق
می افتد نا واضح باشد باب دوم در سیر نقطه انش از
خانه خویم متوجه شد طالب عطلوت جزوی رسیده باشد
و یا رسیده و ازان کار خود را در واکر این نقطه به سرمه دلیل
کار خام شود و کسی ساعی پنود و کارهای حسب مردم براید واکر
در سه نقطه خالک باشد این کار بساکنی و دستواری براید خاص
که در اول باد نباشد از مردم باز ماند و اگر در سه اب باشد
در اول باد بود همها حسب المدعاست خصوصاً نقطه
بشكل میزانی قرار گیرد بین احتیاج بالقلاب نباشد و اگر در دویم
باشد و نقطه باد نیز با صفحه شود در سه باشد

۵۹

حبلی است که کاربرد باشد از ممال و رسیدن غایب و اکری فقط
اب در رسیدم باشد نیکو بر بود و اگر این نقطه در رسیدم به
منتهی شود و نقطه اب نیز با او منتهی شود و در خانه
بود حکم این عظیم نیکر باشد و از نفل و حرکت و خلیشان و ما
و معاملت و مرادات حاصل شود و نیز همچنین و طبق
نیز که با ادب با او اید و لیل سعادت و مراد است و نقی نیز
کذ لک و اکری فقط خاک نیز با او منتهی شود عظیم بود و اکری
باشد و خاک نیز با او اید و در خانه بخیم حرم باشد نیکو شود.
از همه بدتر باشد و همچ مراد نباشد و فرج نیز کذ لک و اکری
در رسیدم باشد و نقطه اتش با او منتهی شود که سکن عذر داشته
و نیکو بود و حکم را بود اما محتاج با نقل ادب بود و بد انکه شهد
را بینت در کار باید داشت و مشاهده این است اتش و باد
شکل اول نقطه اتش شکل است داشت و باد شکل در رسیدم نقطه
باد است نقطه و اتش و باد شکل پسوم نقطه اب است
اتش و باد جهارم نقطه خاک است بین شده در باب و نقطه ها